

Abstrakt

Kost člověka je dynamická struktura reagující na vnější i vnitřní podněty změnou uspořádání tkáně. Vnější podněty jsou mechanické, environmentální, klimatické a další. Působení mechanických podnětů se na kosti projevuje už při přirozených pohybech, jako jsou chůze a běh, konkrétně změnou tvaru transverzálního průřezu kosti. Změny na průřezích kostí lze pozorovat na kosterních nálezech minulých populací. Tvary průřezů dlouhých kostí dolních končetin se mění od paleolitických populací po neolitické populace trendem vzrůstající cirkularity transverzálního průřezu kostí dolní končetiny. Vysvětlením tohoto trendu je změna subsistenční strategie populací od paleolitických po neolitické. Subsistenční ekonomika paleolitických populací vyžadovala více pohybu, naproti tomu neolitické populace žily na základě subsistenčních ekonomik vyžadujících spíše sedavý způsob života. Tento trend by mohly vyvracet některé kosterní nálezy neolitických populací z hornatých oblastí (např: Liguria v Itálii), jejichž transverzální průřezy dlouhých kostí dolních končetin jsou spíše eliptického tvaru. Tato naleziště se většinou nacházejí v hornatých oblastech s náročným terénem. Výsledky studií prezentované v této práci naznačují, že terén je jedním z faktorů ovlivňující distribuci kostní tkáně.